

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-03-8419 מזרחי נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט הבכיר מיכאל תמיר

התובע יוסף (יוסי) מזרחי
באמצעות ב"כ עו"ד הילה שחר טלי ועו"ד איל פרייס

נגד

הנתבעים 1. וואלה! תקשורת בע"מ
2. יגל בר קמא
שניהם באמצעות ב"כ עו"ד ניר הראל

פסק דין

- 1 לפניי תביעה שהוגשה בגין צילום תמונות תקריב חושפניות של התובע במרפסת דירתו ובגין
2 פרסום התמונות באתר האינטרנט "וואלה!" וברשתות החברתיות. התביעה הוגשה בעילות של
3 פגיעה בפרטיות, לשון הרע, רשלנות ועשיית עושר ולא במשפט. בכתב תביעה נתבע סעד כספי בסך
4 של 300,000 ₪ וכן סעדים נוספים של מתן צווי מניעה וצווי עשה, אך סעדים אלה נזנחו בהמשך
5 ההליך ונתרה התביעה הכספית בלבד.
6
- 7 2. התובע הוצג בכתב התביעה כמוסיקאי, מלחין, כותב, יוצר, מעבד ומפיק מוזיקלי בעל מוניטין
8 בישראל שניגן גם בלהקות "הקולקטיב", "הדג נחש" ויחד עם אמנים נוספים. כמו-כן צוין כי
9 התובע נשוי לאמנית נינט טייב. טענות אלו לא הוכחו בכתב ההגנה.
10
- 11 3. נתבעת 1 מפעילה ומנהלת את אתר האינטרנט "וואלה!" (להלן "**אתר האינטרנט**"). לטענת התובע
12 שלא הוכחה, נכון למועד הגשת התביעה אתר זה דורג בראש אתרי האינטרנט בהיקף החשיפה
13 שלו לגולשים בישראל. כמו-כן מפעילה נתבעת 1 דף מסחרי ברשת החברתית פייסבוק בשם
14 "וואלה! סלבס" שפתוח לכל אדם שיש לו גישה לאינטרנט בישראל ובעולם (להלן "**דף**
15 **הפייסבוק**"). לא הוכחה טענת התובע כי נכון למועד הגשת התביעה היו רשומים לדף הפייסבוק
16 למעלה מ- 200,000 גולשים המקבלים במישרין למחשביהם ולמכשיריהם הניידים ידיעות
17 וצילומים שנתבעת 1 מעלה לדף הפייסבוק. נתבעת 1 מפעילה גם חשבון ברשת החברתית טוויטר
18 בשם "וואלה! סלבס" (להלן "**דף הטוויטר**") ולא הוכחה טענת התובע כי נכון למועד הגשת
19 התביעה היו רשומים לדף זה כ- 4,000 עוקבים לפחות.
20
- 21 4. נתבע 2 הוא צלם פפראצי שצילם את התמונות שבגינן הוגשה התביעה והעביר אותם לנתבעת 1
22 תמורת תשלום.
23

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8419-03-15 מזרחי נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

- 1 להלן עיקרי טענות התובע בכתב התביעה: 5.
- 2
- 3 5.1. ביום 29.1.15 פרסמה נתבעת 1 באתר האינטרנט כתבה שכותרתה הפרובוקטיבית הייתה
- 4 "היא יודעת: יוסי מזרחי לוחט בתחתונים בלבד". התובע נדהם לגלות כי הכתבה כללה
- 5 צילומי תקריב צבעוניים שבהם הוא נראה במרפסת דירתו כשהוא לבוש בתחתונים בלבד
- 6 ומגבת לראשו. הכתבה שויכה למדור "וואלה! סלבס", אך גם בדף הבית של אתר האינטרנט
- 7 הוצגה הכותרת הנ"ל ואחת התמונות עם קישור לכתבה.
- 8
- 9 5.2. הצילומים בוצעו בעקבות מעקב יזום של הנתבעים או מי מהם וצולמו סמוך לאחר שהתובע
- 10 יצא מהמקלחת בדירתו. בגוף הכתבה צוין בבירור כי "השבוע, צלם הפפראצי האמיץ של
- 11 וואלה סלבס בילה באזור ביתה של המשפחה הטרייה". התובע לא אישר לנתבעים לצלם
- 12 אותו בצילומי תקריב בדירתו שנמצאת בקומה הרביעית בבניין דירות, קל וחומר שלא אישר
- 13 להם לפרסם את התמונות כפי שפורסמו.
- 14
- 15 5.3. כל אחת מהתמונות הוכתרה בכותרת שהגבירה את ביזויו של התובע: "חכו, זה הולך
- 16 ומשתפר. יוסי מזרחי מקורצף"; "יוסי, כמה אתה לוקח על פנלים ותריסים?";
- 17 "הסמרטוט? רטוב מאוד"; "והמגבת, באה בילט אין?"; "מזרחי, פלא שעשית לינה
- 18 ילדים?"; "וואלה סלבס לא נושמתת" (הטעות במקור); "ביוש. יוסי מזרחי בתחתונים".
- 19
- 20 5.4. כדי להגביר את הסנסציה שבצילום התובע ברשות הפרט שלו, "קישטו" התובעים את
- 21 הכתבה בעובדות דמיוניות כגון "כנראה שהתובע היה אחרי טיפול מסיכה" ובהתבטאויות
- 22 לא מבוססות כגון "כנראה שהתובע נכנס לתפקיד עקרת הבית". הנתבעים לא טרחו לאמת
- 23 עם התובע את נכונותם של הדברים שנכתבו.
- 24
- 25 5.5. בניסיון ליצור התעניינות של הגולשים ולהגביר את עיסוקם בצילומי החושפניים של התובע,
- 26 פיתתה נתבעת 1 את הגולשים להיכנס לדף הפייסבוק שלה בהצעה לרכל על התובע באמצעות
- 27 לחיצה על קישורית מיוחדת לכך – "רכלו על יוסי מזרחי בתחתונים בפייסבוק". עשרות
- 28 רבות של גולשים שלחו על הקישור הופנו למדור תגובות (טוקבקים) שנתבעת 1 הקצתה
- 29 למטרה זו בדף הפייסבוק וכתבו תגובות פוגעניות ומעליבות שיש בהן משום ביזוי והשפלה
- 30 של התובע כגון: "איזה יצור", "מכוער", "מה זה הדבר הזה – קוף תולה כביסה?", "מגעיל
- 31 טילים", "כמה כיעור יש בבן אדם אחד", "חחח מזעזע, נראה כמו איזה מחבל בתחתונים";
- 32 "איכס דומה לאדם הקדמון"; "איש המערות הדוחה".
- 33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-03-8419 מזרחי נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

- 1 5.6. נתבעת 1 לא טרחה לסנן את הרכילות הפוגענית שהזמינה את כתיבתה. להפך – היא פרסמה
2 את כל התגובות בכוונת מכוון בדף הפייסבוק מתחת לכתבה ובה אחת התמונות של התובע
3 וכן קישורית לצפייה ביתר התמונות באתר האינטרנט.
4
- 5 5.7. כמות האנשים שנחשפו לתמונות באתר האינטרנט הייתה אדירה, שכן האתר משרת מיליוני
6 גולשים מדי חודש. בנוסף לפרסום באתר האינטרנט ובדף הפייסבוק, אחת התמונות של
7 התובע הועלתה גם לדף הטוויטר. נתבע 2 העלה אף הוא את התמונות לאתר הפייסבוק
8 העסקי שלו "צלם לי יגל בר קמא צילום פפראצי רכילות ובידור". לאחר שהנתבעים או מי
9 מהם פרסמו את התמונות באתר האינטרנט וברשתות החברתיות, הן הועלו גם למנועי
10 החיפוש המובילים כגון Google ו-Bing.
11
- 12 5.8. משודע לתובע על פרסום התמונות הוא פעל בניסיון למנוע את הפגיעה בו. עוד ביום הפרסום
13 פנה התובע לנתבעים באמצעות באי כוחו בדרישה מידית להסיר את התמונות מכל מדיה שבה
14 פורסמו תוך 24 שעות. כמו-כן דרש התובע מהנתבעים להעביר לידיו את כל התמונות שזולמו
15 תוך הפרת זכויותיו, להסיר את התמונות ממנועי החיפוש של צדדים שלישיים, לעקוב אחר
16 העלאה אפשרית של התמונות לאתרים אחרים וכן לפרסם תוך שלושה ימים התנצלות על
17 פגיעה בזכויותיו של התובע.
18
- 19 5.9. הנתבעים לא טרחו להשיב למכתב הנ"ל. נתבעת 1 הסירה את התמונות מאתר האינטרנט אך
20 המשיכה לפרסם אותן בדפי הפייסבוק והטוויטר. גם נתבע 2 לא הסיר את התמונות מדף
21 הפייסבוק שלו. הנתבעים אף לא גרמו למפעילים של מנועי החיפוש להסיר את התמונות משם.
22 רק בחלוף כשבוע ימים, ובעקבות מכתב התראה שני חריף, הסירה נתבעת 1 את התמונות
23 מהפייסבוק ומהטוויטר, אך התנצלות לא פורסמה ומנועי החיפוש המשיכו לפרסם את
24 התמונות של התובע. גם במועד הגשת התביעה ממשיכה אחת התמונות להתנוסס בדף
25 הפייסבוק של נתבע 2 ומופיעה במנועי החיפוש. רק בחלוף עשרה ימים השיבו הנתבעים
26 למכתב ההתראה והודיעו כי הם דוחים את טענות התובע בטענה שהם פועלים בתום לב
27 להבאת מידע ודעות המעניינים את ציבור הגולשים.
28
- 29 5.10. צילום התמונות ושמירת עותקים שלהן ללא רשות מהווים פלישה חמורה לצנעת חייו של
30 התובע. פרסום תמונות משפילות ומבזות של התובע באתר האינטרנט הנצפה ביותר בישראל
31 גרם לתובע בושה וכלימה. התובע נחשף בצורה מביכה הן בפני בני משפחתו, קרוביו, חבריו
32 ומכריו והן בפני הקהל הרחב בישראל ומחוצה לה הכולל קהל אשר שוחר את פעילותו
33 המוזיקלית של התובע. בסמוך לאחר פרסום התמונות השתתף התובע במופע של להקת הדג
34 נחש והסתבר לו שהתמונות והתגובות שפורסמו הן שיחת היום בקרב כל הסובבים אותו.
35 נגרמה לתובע עוגמת נפש קשה ביותר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8419-03-15 מזרחי נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

1
2 5.11. נתבע 2 צילם את התמונות כדי לקבל תמורה כספית עבור הפצתן ופרסומן ברבים וכדי לקדם
3 את מעמדו המקצועי. נתבעת 1 פרסמה את התמונות במטרה להאדיר את המוניטין שלה
4 ולהגדיל את שיעור החשיפה לאתרים ולרשתות החברתיות שלה. נתבעת 1 אף פרסמה לצד
5 התמונות החושפניות של התובע פרסומת המזמינה גולשים לרכוש מוצרים בחנות "וואלה
6 שופס" וגרפה רווח גם ממכירת שטחי פרסום ששובצו לצד הכתבה והתמונות.

7
8 5.12. לטענת התובע, הנתבעים הפרו הוראות דין רבות שאליהן הופנה בית המשפט בחוק הגנת
9 הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן "חוק הגנת הפרטיות"), בפקודת נזיקין [נוסח חדש], בחוק
10 איסור לשון הרע, תשכ"ט-1965 (להלן "חוק אישור לשון הרע") ובחוק עשיית עושר ולא
11 במשפט, תשל"ט-1979 (להלן "חוק עשיית עושר"). בכתב התביעה פורטו הסכומים הנתבעים
12 בגין כל אחת מההפרות המסתכמים בסך כולל של 1,200,000 ₪, אולם צוין כי לצרכי אגרה
13 מעמדי התובע את תביעתו על 300,000 ₪.

14
15 6. להלן עיקרי הטענות בכתב ההגנה:

16
17 6.1. התנהלות התובע מעוררת על אתר את השאלה האם הגשת התביעה נבעה מעניין לגיטימי של
18 התובע או שמא לשם השגת פרסום. בחינת התנהלותו של התובע מגלה כי ככל הנראה,
19 התמונות מושא התביעה לא ממש הפריעו לו, והתביעה הוגשה ממניעים אחרים שמקומם
20 אינו בבית המשפט. התובע לא פעל להסרת התמונות מכל אמצעי התקשורת שבהם פורסמו,
21 ונכון למועד הגשת כתב ההגנה עדיין הופיעה באתר האינטרנט נענע 10 כתבה ובה העתק של
22 כתב התביעה דגן וסרט וידיאו על הגשת התביעה שבה הוצגה אחת התמונות, ולאחר הכתבה
23 הופיעו תגובות של גולשים. כתב התביעה שהוגש במקור לבית המשפט המחוזי נוסח
24 באריכות ובדרמטיות שלא לצורך וכלל כפילויות בעילות התביעה ובסכומים שנתבעו.

25
26 6.2. בכתב התביעה אין התייחסות לאופן שבו מהווה הפרסום לטענת התובע הפרה של חוק
27 איסור לשון הרע. התמונות צולמו ופורסמו ללא עריכה וללא מניפולציה, ומבט בתמונות
28 מעלה כי אין בהן כל דבר משפיל או פוגעני. הלכה למעשה נראה התובע כשהוא לבוש
29 במכנסיים קצרים הדומים יותר לבגד ים מאשר לתחתונים וכאשר מגבת לראשו. התובע
30 עצמו ואשתו הן דמויות המעניינות את הציבור ובהקשר זה יש הפניה לקטע מפסק דין
31 המתיחס למונח "עניין ציבורי". הכתבה והתמונות פורסמו לפרק זמן קצר מאוד במדור
32 סלבס וודאי שאף אחד ממעריציו או ממקורביו של התובע לא סבר באמת, בשים לב לתמונה
33 עצמה ולמדור שבה פורסמה, כי מדובר באירוע משפיל.

34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8419-03-15 מזרחי נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

- 1 6.3. אין לקבל גם את הטענות להפרת חוק הגנת הפרטיות. התמונה צולמה במקום החשוף לעין
2 כל ואין בעצם פרסומה משום הפרה של חוק הגנת הפרטיות. בהקשר זה יש הפנייה לפסיקה
3 המגדירה את המונח רשות היחיד.
4
- 5 6.4. כבר הובע ספק גדול בעבר ביחס לשאלה האם אתר אינטרנט נכנס בגדרו של סעיף 11 לחוק
6 איסור לשון הרע, ומכל מקום, תגובות של גולשים לכתבה אינן חלק מאתר האינטרנט
7 ופרסום התגובות בידי הגולשים אינו מטיל חבות כלשהי על נתבעת 1. עם זאת, נתבעת 1
8 מפעילה תוכנת ניטור לצורך מחיקת תכנים לא ראויים שאינם עולים בקנה אחד עם הדין.
9
- 10 6.5. טענות התובע נסוגות מפני זכותם החוקתית של הנתבעים לחופש הביטוי. בהקשר זה הופנה
11 בית המשפט לשורה אורכה של פסקי דין ונטען כי קבלת עמדת התובע תהווה פגיעה קשה
12 בחופש הביטוי של הנתבעים ו"ביכולת שלהם למלא את תפקידם החשוב".
13
- 14 6.6. הנתבעים אינם אחראים לכל פרסום אחר שבוצע, וממילא התובע עצמו יזם, ככל הנראה,
15 פרסומים נוספים שעדיין קיימים ברשתות. ניכר גם כי התובע אינו סולד מפרסום וקיימות
16 אלפי תמונות שלו ברשת שחלקן אינן שונות מהותית מאלה שפרסמו הנתבעים. כדי להמחיש
17 זאת הוצגו בכתב ההגנה שתי תמונות של התובע כשהוא לבוש בבגד ים בחוף הים.
18
- 19 6.7. התובע לא הציג כל עילת תביעה ואף לא הציג ולו ראשית ראיה לנזק כלשהו שנגרם לו, ולכן
20 יש לדחות את התביעה.
21
- 22 7. בכתב התשובה נטען כי הנתבעים מנועים מלטעון שהתובע נראה בתמונה כשהוא לבוש במכנסיים
23 קצרים, שכן הכתבה פורסמה תחת הכותרת "היא יודעת: יוסי מזרחי לוחט בתחתונים בלבד".
24 עוד נטען כי המרפסת היא חלק בלתי נפרד מביתו הפרטי של התובע ועונה להגדרה של רשות
25 היחיד, תוך הפניה לפסיקה בעניין זה. ב"כ התובע הפנו גם לפסיקה שלפיה פרסום באתר אינטרנט
26 מקים עילת תביעה נגד האתר ועורכיו לפי סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע. לעניין תגובות
27 הגולשים, נטען כי נתבעת 1 שידלה ועודדה תגובות אלה בכך שהזמינה את הגולשים לרכל על
28 התובע בעמוד הפייסבוק שלה ולאחר מכן פרסמה את דברי הגולשים, ובכך נטלה חלק פעיל
29 בביוזיו של התובע ובהשפלתו ברבים. לבסוף נטען כי יש להטיל גם על נתבע 2 אחריות מכוח סעיף
30 11 לחוק איסור לשון הרע, שכן הוא זה שהביא את דבר לשון הרע לנתבעת 1 ובכך גרם לפרסומו.
31
- 32 8. הוגשו תצהירי עדות ראשית של התובע, של המשנה לעורך הראשי בנתבעת 1 - מר אהוד (אודי)
33 הירש ושל נתבע 2. בדיון ההוכחות נחקרו מצהירים אלה, ולאחר מכן הוגשו סיכומים בכתב.
34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8419-03-15 מזרחי נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

דין

- 1
2
3 9. בסעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות נקבע כי "לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו". בסעיף
4 2 לחוק מפורטים מעשים שונים המהווים פגיעה בפרטיות ובהם "צילום אדם כשהוא ברשות
5 היחיד" (סעיף קטן 3); "פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו
6 או לבזותו" (סעיף קטן 4); ו- "פרסומו של עניין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות
7 עברו המיני או למצב בריאותו או להתנהגותו ברשות היחיד" (סעיף קטן 11 שאינו מוזכר בכתב
8 התביעה אך ב"כ התובע התייחסו אליו בהרחבה בסיכומיהם ולא הועלתה בהקשר זה טענה
9 להרחבת חזית אסורה). בסעיף 4 לחוק נקבע כי פגיעה בפרטיות היא עוולה אזרחית והוראות
10 פקודת הנזיקין יחולו עליה.
11
12 10. ב"כ התובע הפנו לספרות ולפסיקה שלפיה בתי המשפט נוטים להגדרה גמישה ורחבה של המונח
13 "רשות היחיד" ואינם מגבילים אותה רק לביתו של אדם, אלא לכל מקום שבו יש לאדם ציפייה
14 לגיטימית להיות עם עצמו ולהיעזב לנפשו (ראו למשל בג"ץ 6650/04 פלוני נ' בית הדין הרבני
15 האזורי בנתניה, פ"ד סא(1) 581).
16
17 11. הנתבעים טוענים כי התמונות של התובע צולמו במקום חשוף לעיני כל וכי אין בעצם פרסומו
18 משום הפרה של חוק הגנת הפרטיות. בעניין זה הפנה ב"כ הנתבעים לפסק דין אחד בלבד שניתן
19 בבית משפט השלום בת"א (ירושלים) 2037-12-10 GOOGLE INC. נ' גבריאל שטיין, תק-של
20 2013(4) מיום 8.12.13 שבו נדחתה תביעה שהוגשה בגין פרסום תמונה של התובע ללא הסכמתו
21 ונקבע כי "התמונה צולמה מתוך תחום הרבים בעת שהתובע עמד על מרפסת והיה חשוף לתחום
22 הרבים". במאמר מוסגר יצוין כי באותו מקרה התביעה לא הוגשה נגד האתר שפרסם את התמונה
23 אלא נגד החברה שסיפקה לו את תשתית שירותי האינטרנט.
24
25 בפסק הדין הנ"ל נקבע כי "עיון בתמונות מעלה כי יש בסיס לטענת הנתבעת כי תווי פניו של
26 התובע אינם מופיעים בתמונה, ולפיכך לא ניתן לזהותו. ראוי להדגיש כי כאשר התמונות
27 בתמונה שבדיסק ואף הגדלתי אותה, לא ניתן היה להבחין בתווי פנים". לעומת זאת, בעניינינו,
28 מדובר בתמונות תקריב של התובע שתווי פניו נראים בהן בבירור, ואף צוין בכתבה כי האדם
29 המצולם בהן הוא התובע. כמו-כן עולה מפסק הדין שאליו הפנו הנתבעים כי התובע שם נראה
30 בתמונה כשהוא לבוש בגלבייה ארוכה, ומכאן שתמונה זו לא הייתה חושפנית כלל, ואילו בעניינינו
31 התובע נראה בתמונות כשהוא לבוש בתחתונים בלבד. בעניין זה טענו הנתבעים כי מדובר
32 במכנסיים קצרים הדומים יותר לבגד ים מאשר לתחתונים. דינה של טענה זו להידחות ויש לקבל
33 בעניין זה את טענת התובע. כך התרשמתי מעיון בתמונות וכך עולה גם מכותרת הכתבה שפרסמה
34 נתבעת 1 - "היא יודעת: יוסי מזרחי לוחט בתחתונים בלבד". גם במכתב של ב"כ הנתבעים מיום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8419-03-15 מזרחי נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

- 1 9.2.15 (נספח 19 לתצהיר התובע) צוין כי התובע נראה בתמונה "כשהוא לבוש בלבוש תחתון".
2 לפיכך, הנתבעים מנועים מלטעון כעת כי לא מדובר בתחתונים אלא במכנסון (סעיף 4 לסיכומים).
3
4 12. ב"כ התובע הפנו לפסק דין אחר שניתן בבית משפט השלום בת"א (ראשל"צ) 40245-01-12 חונה
5 נ' אלקריף (מיום 13.1.15) שבו נקבע כי צילום אדם במרפסת ביתו מהווה הפרה של חוק הגנת
6 הפרטיות האוסר על צילום אדם כשהוא ברשות היחיד. באותו מקרה לא נטען כי התמונות
7 פורסמו, אך די היה בצילום התמונות כדי לקבל את התביעה בגין פגיעה בפרטיות.
8
9 13. במקרה דנן, עולה מהראיות בתיק כי לא מדובר בצילום רגיל שבוצע מהרחוב בגלוי, אלא בצילומי
10 תקריב שבוצעו בהסתר מתוך רכבו של הצלם, נתבע 2, תוך שימוש בעדשה מגדילה. ראו לעניין זה
11 עדותו של נתבע 2 שאישר כי שהה בקרבת ביתו של התובע באותו יום כשעה עד שעה וחצי, ובדקות
12 הספורות שבהן יצא התובע למרפסת, צילם אותו נתבע 2 מתוך רכבו (עמ' 11 ש' 8-15). התובע
13 הפנה בסעיף 20 לתצהירו למכתב של ב"כ הנתבעים מיום 9.2.15 המוזכר לעיל, שבו הוכח כי
14 נעשה שימוש בעדשת תקריב ונטען כי "לא נדרשה כל עדשה מיוחדת לצורך הצילום, והצילום
15 משקף את כל מה שעובר אורח היה יכול לראות במו עיניו ללא מאמץ מיוחד". ואולם, בתצהיר
16 תשובות לשאלון (נספח 6 לתצהיר התובע) הודה נתבע 2 כי התמונות צולמו "במצלמת ניקון
17 d300s עם עדשה 70/200" וכי נעשה שימוש "בזום של העדשה" (תשובות מספר 5 ו-7 לשאלון).
18 התובע הצהיר כי בדיקת פרטים אלה העלתה שמדובר בעדשה רבת עוצמה המאפשרת צילום אדם
19 בתקריב ממרחק של עד 50 מטר. לתמיכה בכך צורף בנספח 8 לתצהירו של התובע עלון הסבר על
20 העדשה הנ"ל ועל תכונותיה שבו נכתב, בין היתר, לאמור:
21
22 **"...you can fill up a frame with a human that is 15 feet**
23 **away (70mm) or 150 feet away (200mm)"**
24
25 כמו-כן צירף התובע בנספח 10 לתצהירו תמונה שלו באותה מרפסת שהצהיר כי צולמה מהמדרכה
26 הקרובה לביתו ללא שימוש בזום כלשהו. בצילום זה דמותו של התובע קטנה מאוד ביחס לתמונה
27 כולה ותווי פניו אינם ניתנים לזיהוי. התמונה צורפה כדי להמחיש מה היה יכול עובר אורח לראות
28 במו עיניו לו הרים באותו רגע את ראשו לכיוון מרפסת הקומה הרביעית.
29
30 14. הצהרותיו הנ"ל של התובע לא נסתרו, ועל כל פנים, די בעיון בתמונות שפורסמו כדי לראות
31 שמדובר בצילומי תקריב שנעשו באמצעות עדשה מגדילה. לו צולמו התמונות מאותו מקום
32 ומאותו מרחק (מגובה הרחוב לכיוון מרפסת הקומה הרביעית) ללא שימוש בעדשה מגדילה,
33 דמותו של התובע הייתה קטנה הרבה יותר ולחלופין מטושטשת מאוד, אולם בתמונות שצולמו
34 ופורסמו נראית בבירור דמותו של התובע הנפרשת על פני רוב שטח התמונה.
35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8419-03-15 מזרחי נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

15. לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי בנסיבות המקרה דנן התובע צולם כשהוא ברשות היחיד באופן המהווה פגיעה בפרטיותו לפי חוק הגנת הפרטיות.
16. התמונות שפורסמו חושפות את התובע בעת שהיה במרפסת דירתו (הסגורה בחלקה) כשהוא לבוש בתחתונים בלבד, מגבת לראשו, בידי מה שנראה כמגבת רטובה או סמרטוט רטוב ולצדו גיגית. בסמוך לתמונות אלה נכתבו ידיעות רכילותיות שלפיהן התובע "נכנס לתפקיד עקרת הבית"; "מנקה את המרפסת הפתוחה. בתחתונים"; והיה "כנראה אחרי טיפול מסכה לשיער". נתבע 2 העיד כי לא מסר אף אחת מהידיעות הללו לנתבעת 1 (ראו עמ' 16 לפרוטוקול ש' 14-27), והעורך הראשי העיד כי אינו יודע מי כתב אותן (עמ' 19 ש' 25-26) והאם היה בהן ממש (עמ' 21 החל משי 9 עד תחילת עמ' 22). כמו-כן נכתבו בכתבה הערות כגון "יוסי, כמה אתה לוקח על פנלים ותריסים?"; "המגבת, באה בילט אין?"; ו-"פלא שעשית לנינה ילדים?". לכך מצטרפת ההזמנה של נתבעת 1 - "רכלו על יוסי מזרחי בתחתונים בפייסבוק" שבעקבותיה פורסמו תגובות רבות של גולשים אשר חלקן צוטטו לעיל ובהן נכתב בין היתר כי התובע מכוער, מגעיל ונראה כמו קוף, מחבל, האדם הקדמון ואיש המערות. כפי שיפורט בהמשך, אמנם נקבע בפסיקה כי אין להטיל על מנהל אתר אחריות מכוח חוק איסור לשון הרע בגין תגובות שכתבו הגולשים, אך סבורני כי בנסיבות העניין יש להטיל על נתבעת 1 אחריות בנזיקין בגין כך שהזמינה את הגולשים "לרכל" על התובע ועל התמונות החושפניות שלו ואף לא סיננה ולא מחקה את התכנים הפוגעניים מידית.
17. בפסק דין שאליו הפנו ב"כ התובע רע"פ 9818/01 ביטון נ' סולטן, פ"ד נט(6) 554 נקבע כי די בכך שבתמונות שצולמו טמון פוטנציאל לביזוי ולהשפלתו של אדם ואין דרישה להוכיח שהפרסום השפיל או ביזה בפועל (פסקה 36). כמו-כן נקבע כי עניינו של סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות הוא למנוע חדירה פוגענית לצנעת הפרט באמצעים טכנולוגיים (פסקה 41), וכך נעשה במקרה דנן.
18. הנתבעים טענו להגנתם כי התובע אינו סולד מפרסום ובעבר פורסמו באינטרנט תמונות רבות שלו, לרבות תמונות שהוצגו בכתב ההגנה שצולמו בחוף הים ובהן נראה התובע כשהוא לבוש בבגד ים. הנתבעים לא הציגו ראיות המבססות היכן פורסמו תמונות אלה של התובע וכמה גולשים צפו בהן. כמו-כן התרשמתי שתמונות אלה פחות חושפניות ואינני סבור שהן עלולות לבזות או להשפיל את התובע. מכל מקום, וכאמור לעיל, הדין עצמו מבחין בין צילום ופרסום תמונות של אדם כשהוא ברשות היחיד לבין צילום ופרסום תמונות של אדם כשהוא ברשות הרבים. ברי אפוא כי דינן של תמונות שצולמו בעת שהתובע היה במרחב הציבורי אינו כדין תמונות תקריב של התובע כשהוא עומד במרפסת ביתו בבגדיו התחתונים. כמו-כן יש להבחין בין תמונות שצולמו בגלוי, בהסכמתו ולכל הפחות בידיעתו של התובע, לבין תמונות שצולמו בהסתר ותוך שימוש באמצעים טכנולוגיים כדי לחדור למרחב הפרטי של התובע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8419-03-15 מזרחי נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

19. לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי התמונות והעניינים שפורסמו נוגעים לצנעת חייו של התובע ולהתנהגותו ברשות היחיד והן עלולות לבזות או להשפיל את התובע.
20. בכתב התביעה נטען כי הנתבעים הפרו גם את סעיף 6(2) לחוק הגנת הפרטיות האוסר על שימוש בשמו של אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח, אך נראה כי טענה זו נזנחה בסיכומי התובע, ומכל מקום אינני נדרש להכריע בה שכן די באמור לעיל כדי לקבוע כי צילום התמונות ופרסומן מהווה פגיעה בפרטיות של התובע.
21. בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע נקבע כי לשון הרע הוא דבר שפרסומו עלול בין היתר להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם.
22. בסיכומי הנתבעים נטען כי אין כל דבר משפיל או פוגעני בתמונות שפורסמו. בהקשר זה נטען בין היתר כי שמו של התובע ותמונותיו הופיעו במאות אם לא אלפי כתבות שונות, הכתבה פורסמה למשך זמן קצר בלבד במדור סלבס וודאי שאף אחד ממעריציו של התובע או מקרוביו לא סבר באמת, בשים לב לתמונות עצמן ולמדור שבו פורסמו שמדובר באירוע משפיל. ב"כ הנתבעים הפנה לפסיקה שלפיה כדי לבחון אם מדובר בלשון הרע יש לתת משקל גם למקום ולהקשר של הפרסום. בחלק מפסקי הדין נקבע כי ציבור קוראים של מגזין העוסק בפנאי ובידור או של מדור רכילות בעיתון לא ייטה לייחס משקל רב לאמור בו ואף ידע להבחין כי מדובר בהבעת דעה שנועדה להגחך מצב עניינים מתואר ולא יותר מכך. בפסקי דין נוספים נקבע כי פרסומים של קטעים הומוריסטיים והיתוליים בתכנית "פספוסים" או בתכניות סאטיריות אינם עולים כדי לשון הרע.
23. נכון הוא היא כי בעת בחינת קיומו של לשון הרע יש לתת משקל גם למקום, לנסיבות ולהקשר שבו בוצע הפרסום. ואולם, גם במדורי פנאי ורכילות למיניהם מן הראוי שיהיו גבולות לגבי ידיעות ותמונות שיש מקום לפרסם אותן. גבולות אלה נחצו במקרה דנן כאשר פורסמו תמונות של תקריב של התובע במרפסת דירתו כשהוא לבוש בתחתונים בלבד לצד ידיעות שונות ולא מבוססות הנוגעות למעשיו של התובע בביתו וכן הזמנה מפורשת לרכל על התובע ועל המראה שלו בתחתונים. הראיות בתיק מעלות אף הן כי הפרסום דנן היה חריג גם ביחס למקובל במדורים מסוג זה. ראו למשל עדותו של נתבע 2 שלפיה מכר את התמונות לנתבעת 1 לאחר שבאתר "מאקו" סירבו לרכוש אותו ו"אמרו מבחינה משפטית הם לא רוצים לפרסם את התמונות" (עמוד 12 ש' 21 עד עמ' 13 ש' 7). כן ראו עדותו של המשנה לעורך הראשי של נתבעת 1 שלפיה העורך של מדור סלבס עדכן אותו לגבי הידיעה על התובע כיוון ש"בכל הנוגע למדור הסלבס, זאת הייתה ידיעה שחורגת מהכרוניקה" (עמ' 18 ש' 5-19).
24. כמו-כן יש לתת את הדעת לכך שהכתבה אמנם פורסמה במדור "סלבס" באתר של נתבעת 1, אך גם בדף הבית של האתר הופיעה כותרת הכתבה ואחת התמונות עם קישור לכתבה במלואה. עוד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8419-03-15 מזרחי נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

- 1 יצוין כי גולשים רבים נחשפו לתמונות גם לאחר שהוסרו מהאתר, וזאת באמצעות הפייסבוק,
2 הטוויטר ומנועי החיפוש באינטרנט.
3
- 4 25. הנתבעים לא טענו במפורש שעומדת להם הגנה כלשהי מכוח חוק הגנת הפרטיות או מכוח חוק
5 איסור לשון הרע. בסיכומי הנתבעים, בפרק העוסק בתביעה מכוח חוק לשון הרע, יש הפניה לפסק
6 דין המנתח את המונח "עניין ציבורי" (ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך, תק-על 2012(1)
7 5399) ונטען כי "**התובע עצמו וכן אשתו הן דמויות המעניינות את הציבור**". ואולם, גם מפסק
8 הדין הנ"ל עולה בבירור כי לא כל עניין שהציבור מתעניין בו הוא עניין ציבורי. לפי הפסיקה,
9 אינטרס ציבורי בפרסום יתקיים אם ניתן לומר שהבאת המידע תתרום ליכולתו של הציבור לגבש
10 דעתו בעניינים ציבוריים או להביא לשיפור באורחות חייו (ראו למשל ע"א 10281/03 אריק (אריה)
11 קורן נ' עמינדב (עמי) ארגוב, מיום 12.12.06 בפסקה 13 וההפניות שם). במקרה דנן לא מדובר
12 בתמונות או בידיעות שיש להן חשיבות ציבורית כלשהי אלא בפרסום רכילותי גרידה המציג
13 תמונות חושפניות של אדם מוכר שצולם בעת שעמד במרפסת דירתו הפרטית לצד ידיעות חסרות
14 כל בסיס על מעשיו של אותו אדם בביתו. לפיכך, בענייננו אין לקבל את הטענה כי היה בפרסום
15 עניין ציבורי כמשמעותו בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע וודאי שאין מקום לקבוע כי "**בפגיעה**
16 **היה עניין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות העניין**". כלשון ההגנה שבסעיף 18(3) לחוק הגנת
17 הפרטיות. נוסף על כך, התובע הכחיש את הידיעות הרכילותיות שפורסמו והנתבעים לא טענו
18 וממילא לא ביססו שידיעת אלה היו נכונות. על כן, ולאור האמור לעיל, לא עומדות לנתבעים
19 במקרה דנן ההגנות הקבועות בסעיף 14 לחוק לשון הרע ובסעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות.
20
- 21 26. לגבי תגובות הגולשים, אמנם קיימת פסיקה שלפיה תגובות אינן חלק מאתר האינטרנט שבו הן
22 מופיעות, ואין להטיל על מנהל האתר אחריות לפרסום התגובות מכוח חוק איסור לשון הרע, אך
23 נקבע כי בנסיבות מסוימות יש להטיל אחריות על מנהל אתר או על מנהל פורום בגין כך שלא פעל
24 להסרת תגובות פוגעניות. ראו והשוו לעניין זה פסק הדין שניתן בת"א (תל-אביב-יפו) 32986/06
25 בושמיץ משה נ' אהרונוביץ' ענת מיום 17.6.07 שאליו הפנה ב"כ הנתבעים שבו נקבע כי אין להטיל
26 על מנהלת פורום באינטרנט אחריות מכוח סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע, אולם ראוי להטיל
27 עליה אחריות מכוח עוולת הרשלנות שבסעיף 35 לפקודת הנזיקין. עוד נקבע בפסק הדין כי מנהלת
28 הפורום הפרה את חובת הזהירות שהייתה מוטלת עליה שכן היא הייתה יכולה לצפות פגיעה
29 בתובע לנוכח התגובות המשמיצות הרבות שנכתבו, אך היא לא עשתה דבר כדי למנוע זאת ולא
30 הסירה את התגובות הללו מהפורום במשך שבועות ארוכים. כן ראו התייחסותו של כב' השופט
31 רובינשטיין לסוגיית אחריותם בנזיקין של מפעילי אתרי אינטרנט לתכנים שהעלו לאתר צדדים
32 שלישיים ברע"א 4447/07 רמי מור נ' ברק אי.טי. סי [1995] החברה לשירותי בזק בינלאומיים
33 בע"מ, פ"ד סג(3) 664, 721-720 בפסקה ל"ה וכן בפסק דין שניתן ברע"א 1700/00 אבי רועי
34 דוביצקי נ' ליאב שפירא מיום 20.5.10 בפסקאות ו' ו- ז'.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-03-8419 מזרחי נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

27. בענייננו, נתבעת 1 עצמה הזמינה את הגולשים "לרכל" על התובע - "רכלו על יוסי מזרחי בתחנתונים בפייסבוק" והיה עליה לצפות שהזמנה זו שהופיעה לצד תמונותיו החושפניות של התובע עלולה לעודד גולשים לכתוב תגובות עולבות ולעגניות. בכתב ההגנה נטען כי נתבעת 1 מפעילה תוכנת ניטור לצורך מחיקת תכנים לא ראויים שאינם עולים בקנה אחד עם הדין, אך מעדותו של מר הירש עלה כי במועד הפרסום, התגובות לא נוטרו באמצעות תוכנה אלא בידי עובד תורן מטעם נתבעת 1 (עמ' 29 ש' 8-11). כששאל מר הירש האם יש הנחיה לסנן תגובות עולבות השיב: "יש הנחיה להשתדל, אבל לא הנחיה שהיא תעמוד מאה אחוז במבחן המציאות" ולאחר מכן העיד כי הנחיה זו לא תעמוד "גם לא באחוזים בודדים" (שם, ש' 28-32). כששאל מר הירש האם הייתה ולו תגובה אחת שסוננה השיב כי אין לו דרך לדעת, ולאחר מכן העיד כי הוא בטוח שחלק מהתגובות סוננו אך לא הצביע ולו על תגובה אחת שסוננה (עמ' 30 ש' 1-5). אם לא די בכך, התובע פנה לנתבעת 1 בבקשה להסרת כל הפרסומים הפוגעניים עוד ביום הפרסום, אולם התמונות והתגובות שהופיעו בפייסבוק לא הוסרו מידיית אלא רק בחלוף שבוע. ראו והשוו לעניין זה פסק דין 7830/00 בורוכוב ארנון נ' פורן אלישי מיום 14.7.02 שבו נקבע כי אחריותו של ספק אינטרנט בגין פרסום פוגע תקום כאשר הצד הנפגע מתלונן ודורש להסיר את הפרסום הפוגע, הפרסום אכן פוגע ואסור על פניו ויש לספק אפשרות להסירו באופן סביר.
28. לאור כל האמור לעיל אני קובע כי בנסיבות העניין נתבעת 1 התרשלה ולא פעלה כמפעילת אתר סבירה בעת שהזמינה את הגולשים "לרכל" על המראה החיצוני של התובע ולהגיב על התמונות המציגניות והחושפניות שלו שאותן פרסמה בניגוד לדין, וכך התרשלה בעת שנמנעה מהסרת כל התמונות והתגובות הפוגעניות שפורסמו מיד לאחר קבלת מכתבו הראשון של התובע. בנסיבות העניין נתבעת 1 הייתה יכולה וצריכה לצפות את הפגיעה שעלולה להיגרם לתובע כתוצאה מהתנהלותה זו. כפי שיפורט בהמשך, התובע אף ביסס כי נגרם לו נזק לא ממוני של עוגמת נפש ובושה כתוצאה מפרסום התגובות הפוגעניות ובנסיבות העניין יש להעריך נזק זה ולחייב את נתבעת 1 לשלם לתובע פיצוי בגינו.
29. לעניין התביעה בעילה של עשיית עושר ולא במשפט, בסיכומי התובע נטען כי הנתבעים הפיקו תועלת כספית מהפצת התמונות ומפרסומן (ראו סעיף 33) ויש התייחסות לכך גם בפרק המשנה העוסק בשיקולים לקביעת גובה הפיצוי (ראו סעיפים 88 – 89), אך לא הועלו טענות כלשהן לעניין הסכומים שהרוויחו הנתבעים. יתרה מזאת, בחלק של הניתוח המשפטי שבו פירטו ב"כ התובע בהרחבה את עילות התביעה תוך הפניה לחוקים ולסעיפים הרלוונטיים, אין כל הפניה לחוק עשיית עושר ולא במשפט ולא נטען האם וכיצד עומדת לתובע עילת תביעה מכוח חוק זה. רק בסעיפי הסיכום בעמוד האחרון של הסיכומים נטען בקצרה וללא פירוט כי התובע זכאי לפיצוי הנאמד בסך של כ- 100,000 ₪ בגין התעשרותה של נתבעת 1 ולא במשפט מהכנסות מפרסום. בהקשר זה נטען תוך הפניה לפסיקה כי בית המשפט רשאי לפסוק פיצויים גם על דרך האומדן כאשר הוא סבור שאין באפשרותו לבצע חישוב אריתמטי של הפיצויים המבוסס על נתונים מדויקים, אולם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-03-8419 מזרחי נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

- 1 פסקי הדין שאליהם הפנו ב"כ התובע עוסקים בפיצויים בגין הפרת פטנט ובגין הפרת זכויות
2 יוצרים והאומדנים שם התבססו על ראיות ונתונים שהציגו הצדדים. בענייננו, מדובר בתביעה
3 בעילה של עשיית עושר ולא במשפט שבה היה על התובע לפרט ולבסס מהם הסכומים שהרוויחו
4 הנתבעים, וזאת לכל הפחות על דרך האומדן באמצעות חוות דעת מומחה או באמצעות הצגת
5 ראיות על סכומים ששולמו בעבר בגין מכירת שטחי פרסום דומים לצד תמונות פפראצי. בהיעדר
6 ניתוח משפטי מפורט בנוגע לעילת תביעה מכוח חוק עשיית עושר ולא במשפט, ובהיעדר פירוט
7 ותשתית ראייתית כלשהי לביסוס הסכומים שהרוויחו הנתבעים או מי מהם כתוצאה מהפצת
8 התמונות ופרסומן, התביעה בעילה של עשיית עושר ולא במשפט נדחית.
9
- 10 30. בסעיף 29א.(ב)(1) לחוק הגנת הפרטיות נקבע כי בתביעה בשל עוולה אזרחית של פגיעה בפרטיות,
11 בית המשפט רשאי לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 ₪, בלא הוכחת נזק.
12 בסעיף 29א.(ד) נקבע כי סכום זה יעודכן ב- 16 לכל חודש בהתאם לשיעור עליית המדד, ולא
13 הוכחשה טענת התובעת בסיכומיו כי הסכום המעודכן עומד על 59,708 ₪. בסעיף 29א.(ב)(2) נקבע
14 כי אם הוכח שהפגיעה בפרטיות נעשתה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע
15 בתשלום פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום הנ"ל.
16
- 17 31. בסעיף 7א.(ב) לחוק איסור לשון הרע נקבע כי בתביעה בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, בית
18 המשפט רשאי לחייב את הנתבע לשלם לתובע פיצוי שלא יעלה על 50,000 ₪, ללא הוכחת נזק.
19 בסעיף משנה 7א.(ה) נקבע כי סכום זה יעודכן ב- 16 לכל חודש בהתאם לשיעור עליית המדד, ולא
20 הוכחשה טענת התובעת בסיכומיו כי הסכום המעודכן עומד על 69,125 ₪. בסעיף 7א.(ג) נקבע כי
21 אם הוכח שלשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע בתשלום פיצוי
22 שלא יעלה על כפל הסכום הנ"ל.
23
- 24 32. בסיכומי התובע נטען כי הוא זכאי לכפל הפיצוי המרבי ללא הוכחת נזק הקבוע בחוק הגנת
25 הפרטיות בגין צילום התמונות בכוונה לפגוע וכן לכפל הפיצוי המרבי הנ"ל בגין פרסום התמונות
26 באתרי האינטרנט וברשתות החברתיות בכוונה לפגוע. כמו-כן נטען כי התובע זכאי לכפל הפיצוי
27 המרבי ללא הוכחת נזק הקבוע בחוק לשון הרע בגין פרסום התמונות והידיעות המבזות באתרי
28 האינטרנט וברשתות החברתיות בכוונה לפגוע וכן לכפל הפיצוי המרבי הנ"ל בגין עידוד ושידול
29 פרסום תגובות פוגעניות ואי מניעת העלאתן לאתר של נתבעת 1 בכוונה לפגוע. כמו-כן נטען כי
30 התובע זכאי לסך המוערך בכ- 100,000 ₪ בגין רשלנותה של נתבעת 1.
31
- 32 33. הנתבעים טענו בסיכומיהם כי אם בית המשפט יסבור שהתובע זכאי לפיצויים, עליו לפסוק סכומי
33 פיצוי נמוכים ביותר לנוכח הסרת הפרסום בסמוך לאחר פניית התובע, לנוכח העובדה שהתובע
34 חשף את עצמו לפרסום בציבור ולנוכח העובדה שהתובע בחר לצאת למרפסת בדרך שבה יצא.
35 בהקשר זה חזרו והפנו הנתבעים לפסקי הדין שצוטטו בסיכומיהם שעסקו לטענתם בעניינים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8419-03-15 מזרחי נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

- 1 דומים ובהם התביעות נדחו או שנפסק פיצוי נמוך בשל נסיבות הפרסום. עוד נטען כי התביעה
2 הוגשה ממניעים זרים וכי הפרסומים כלל לא הטרידו את התובע, תוך הפניה לכתבה על הגשת
3 התביעה שפורסמה באתר נענע 10 וטרם הוסרה.
4
- 5 34. העובדה שהתובע יצא למרפסת ביתו כפי שיצא אינה מפחיתה מאחריותם של הנתבעים שבחרו
6 לצלם ולפרסם תמונות תקריב של התובע שצולמו בהסתר תוך שימוש בעדשה המאפשרת צילום
7 חד וברור ממרחק רב. כפי שנקבע לעיל, התמונות לא שיקפו את מה שעוברי אורח היו רואים
8 בעיניהם ללא שימוש בעדשה מעין זו או באמצעים אחרים, ויש להבחין בין תמונות אלה לבין
9 תמונות של התובע שצולמו בגלוי במרחב הציבורי.
10
- 11 35. כמו-כן אין לזקוף לחובתו של התובע את העובדה שנכון למועד הגשת הסיכומים לא פעל להסרת
12 הכתבה באתר נענע 10 שבה הופיעה אחת התמונות ולאחריה תגוביות של הגולשים. מדובר בכתבה
13 חדשותית המתייחסת להגשת התביעה דנן ובתמונה היחידה של התובע המופיעה בכתבה טושטש
14 אזור חלציו. יתר על כן, הנתבעים מנועים מלטעון כי יש להטיל על התובע את האחריות לפרסום
15 הכתבה ולכך שלא הוסרה שכן התובע דרש מהנתבעים במכתבי ההתראה שלו לפעול מיידית
16 להסרת כל התמונות גם מאתרים של צד ג', ומכל מקום, הכתבה על הגשת התביעה כלל לא הייתה
17 מתפרסמת אלמלא התנהלותם של הנתבעים כמתואר בפסק הדין.
18
- 19 36. כפי שנקבע לעיל, הפרסומים במקרה דנן שונים מאלה שנדונו בפסקי הדין שאליהם הפנו
20 הנתבעים, שכן הם חרגו מהסביר ומהמקובל גם ביחס לכתבות המפורסמות במדורי רכילות,
21 לרבות במדור הרכילות של נתבעת 1 עצמה.
22
- 23 37. אשר להסרת הפרסום, הכתבה אמנם הוסרה לאחר זמן קצר, אך הפרסומים בדף הפייסבוק ובדף
24 הטוויטר של נתבעת 1 הוסרו רק כעבור שבוע, הפרסום בדף הפייסבוק של נתבע 2 לא הוסר כלל,
25 גולשים המשיכו להיחשף לתמונות באמצעות מנועי החיפוש, לא פורסמה התנצלות כלשהי, ולאחר
26 עשרה ימים אף נשלח מכתב תגובה שבו דחתה נתבעת 1 את כל טענותיו של התובע.
27
- 28 38. אין לקבל גם את טענת הנתבעים כי לא הוצגו ראיות כלשהן לנזק. התובע התייחס בהרחבה
29 בסעיפים 46-67 לתצהירו לעוגמת הנפש שנגרמה לו כתוצאה מהפרסומים. בין היתר הצהיר כי
30 נגרמה לו בושה כשנאלץ להופיע מול קהל בסמוך לאחר הפרסומים, וכי במשך חודשים רבים חש
31 מבוכה קשה. כמו-כן הצהיר כי תגוביות הבוז של הקוראים על המראה החיצוני שלו והתגוביות
32 שהציגו אותו כמי שחשף את עצמו במכוון לצורך פרסום גרמו לו בושה ותחושה של "עליהום".
33 עוד הצהיר התובע כי הפרסומים הדירו שינה מעיניו במשך זמן רב, לאחר שהתחוויר לו כי התמונות
34 הפכו ל"שיחת היום" בקרב כל הסובבים אותו, לרבות חבריו, מכריו ועמיתיו לעבודה. התובע
35 הוסיף והצהיר כי במשך תקופה ארוכה לאחר הפרסום חי בחוסר שקט ובחוסר מנוחה בביתו,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 8419-03-15 מזרחי נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

- 1 וחשש להתקרב לחלונות מחשש שיצלמו אותו או את בני משפחתו והדבר גרם לתסכול רב ולפגיעה
2 בשגרת החיים שלו ושל משפחתו. לבסוף הוצהר כי מעשי הנתבעים פגעו ברוחו ובשמחת חייו של
3 התובע שחושש כי יהיה בהם גם כדי לגרום נזק למוניטין שלו בטווח הארוך.
4
- 5 39. התובע לא נחקר על הצהרותיו הנ"ל והן לא נסתרו. ודוק, התביעה עצמה איננה מבוססת על עדות
6 יחידה של התובע שכן הובאו ראיות לעניין צילום התמונות ופרסמון ולמעשה אין כל מחלוקת
7 עובדתית בין הצדדים בעניינים אלה. אשר לנזק, בית המשפט רשאי לפסוק פיצויים ללא הוכחת
8 נזק על יסוד טיבם ומהותם של הפרסומים בלבד, וודאי שהוא רשאי לפסוק פיצויים על יסוד עדותו
9 של התובע בעניין הבושה ועוגמת הנפש שנגרמה לו אשר לא נסתרה. כמו-כן רשאי בית המשפט
10 להעריך את שיעור הנזק הלא ממוני שנגרם לתובע בגין רשלנותה של נתבעת 1.
11
- 12 40. לאור כל האמור לעיל ולאחר עיון בכל העדויות והראיות בתיק אני מחייב את הנתבעים בתשלום
13 לתובע לפי הפירוט שלהלן:
14
- 15 40.1. נתבעת 1 תשלם לתובע בגין פרסום הכתבה והתמונות במדיות השונות פיצוי בסכום
16 המרבי הקבוע בחוק בגין פגיעה בפרטיות - 59,708 ₪ וכן פיצוי בסכום המרבי הקבוע
17 בחוק בגין לשון הרע - 69,125 ₪. בנסיבות העניין לא מצאתי לנכון לחייב את נתבעת 1
18 בכפל פיצוי בהיעדר הוכחה של כוונה לפגוע בתובע. אמנם לפי הפסיקה, במקרים
19 מסוימים כוונה לפגוע יכולה להילמד מתוכן הפרסום עצמו, אך בענייננו התרשמתי כי
20 הגם שמדובר במקרה גבולי, אין בתוכן לבדו כדי ללמד על כוונה לפגוע בתובע. בגין
21 רשלנותה של נתבעת 1 שעודדה פרסום תגובות פוגעניות על התובע ועל המראה החיצוני
22 שלו ולא הסירה תגובות אלה מידיה, ועל יסוד עדותו של התובע לגבי עוגמת הנפש
23 שנגרמה לו כתוצאה מכך – אני מחייב את נתבעת 1 לשלם לתובע סך נוסף של 30,000 ₪.
24
- 25 40.2. נתבע 2 ישלם לתובע פיצוי ללא הוכחת נזק בגין צילום התמונות בסכום המרבי הקבוע
26 בחוק - 59,708 ₪ וכן ישלם לתובע פיצוי נוסף בסך של 10,000 ₪ בגין פרסום התמונות
27 בדף הפייסבוק העסקי שלו, וזאת בין היתר בהיעדר טענות וראיות לגבי היקף החשיפה
28 של גולשים באינטרנט לדף זה. בנסיבות העניין לא מצאתי לנכון לחייב את נתבע 2 בכפל
29 פיצוי, משאין חולק כי נתבע 2 כלל לא הכיר את התובע אישית, לא הוכח כי היה לו מניע
30 כלשהו לפגוע בתובע ולא הוכח כי צילם ופרסם את התמונות בכוונה לפגוע בתובע.
31
- 32 41. התביעה מתקבלת אפוא בחלקה. נתבעת 1 תשלם לתובע סך כולל של 158,833 ₪ בתוספת הפרשי
33 הצמדה וריבית ממועד הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל ונתבע 2 ישלם לתובע סך כולל של
34 69,708 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית ממועד הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל.
35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-03-8419 מזרחי נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

1 42. כמו-כן אני מחייב את הנתבעים לשלם לתובע סך של 6,000 ₪ בגין הוצאות משפט בתוספת הפרשי
2 הצמדה וריבית ממועד הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל וסך של 15,000 ₪ בגין שכר טרחת
3 עו"ד בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד למועד התשלום בפועל. בפסיקת סכומים אלה
4 נתתי דעתי בין היתר לכך שהתביעה הוגשה במקור לבית המשפט המחוזי שלא הייתה לו סמכות
5 עניינית לדון בתביעה, ולכך שבכתב התביעה נטען כי התובע זכאי לפיצויים בסך כולל של
6 1,200,000 ₪ (שצומצם בסיכומים ל- 715,332 ₪) אך סכום התביעה הועמד לצרכי אגרה על סך
7 של 300,000 ₪ בלבד והסכום שנפסק לתובע נמוך עוד יותר.

8

9

המזכירות מתבקשת להעביר העתק של פסק הדין לצדדים.

10

11

ניתן היום, ד' תשרי תשע"ט, 13 בספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.

12

13

מיכאל תמיר, שופט בכיר

14

15

16

